



Ա Մ Ս Ա Գ Ի Ր

ԱՋԳԱՅԻՆ ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ ԵՒ ԳՐԱԳԻՏԱԿԱՆ

ԱՌԱՋԻՆ ՏԱՐԻ ԹԻ 12.

ՇՐՋԱՆ ՄԻԱՄԵԱՅ

1 ԴԵՍԵՄԲԵՐ 1866

ԱՋԴԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ

ՍԻՐՆ Հանդիսիս առաջին միամեայ շրջանը լրանալուն՝ կը փութամք մեր խորին շնորհակալութիւնը մատուցանել բարեսէր և բարեպաշտ բաժանորդաց, փոխարէն իրենց համա կրութեանը զոր ցոյց տուին մեզ մեր ակնկալութենէն աւելի:

Սի՛ն՝ իբրեւ նորածին թերթ, որ չկրնար երբեք ազատ լինել թերութիւններէ, եթէ չկրցաւ ըստ ամենայն մասին գոհ ընել զիրենք, այսու ամենայնիւ վստահ լինելով որ իրենց համակրութիւնը պիտի շարունակեն տպագայիս մէջն ալ ցոյց տալու, պիտի աշխատի երկրորդ շրջանիս մէջ աւելի ընդարձակել իւր նիւթոց սահմանը, պահելով միշտ նայն սկըգ բունքը, որոյ ծագումն է աւետարանի վարդապետութենէն և անոր սորվեցուցած բարոյականէն: Թող լով ազատ տպարէզ մեր սկզբունքին

ուժը չիմացողներուն առջեւ, մենք երկիւղածութեամբ յարգելով սուրբ Առաքելոյն խօսքը, պիտի աշխատիմք դարձեալ իբրեւ կրօնական թերթ՝ «Սի՛ն» առաւել խորհել քան զարժանն խորհելոյ, այլ խորհել ի զգոտանալ. (Հով. ԺԲ. 3). ասանց ձկտեցընելու մեր ճիգը անդր քան զբարին, զհաճոյն և զկատարելոյն, որ է Աստուծոյ կամքը. (անդ 2). որում մէջ կը պարունակի ընդհանուրին օգուտը եւ մասնաւորին անձնական վարկն ու պատիւը:

Երկրորդ շրջանս առանց գլխաւոր փոփոխութիւնն առաջիմ ընդունելոյ, պիտի շարունակէ ազգային տեղեկութիւններ հաղորդել, որոյ մէջ կը պարունակի մասնաւորապէս՝ Աշխարհազոյին պատմութեան ըստած մասը:

Նաեւ գրագիտական մասը, որով պիտի հրատարակեմք ուսումնական

նաց համար անձանթ հեղինակաց վարքն ու աշխատասիրութիւնները :

« Լռաքինի և բարեկիրթ պատանի » վերնագրով բարոյականը, զոր արժաւ նապատիւ և ուսումնական Յովհաննէս էֆէնտին Քիւրքճիանօֆ խրկած է մեզ Ռազմավէպի մէջէն քաղելով, ինչպէս կ'ըսէ, և իւր կամքն է անոր մէջ գանձեալ գեղեցիկ բարոյականութիւնը Սիօնի միջոցաւ ալ կրկնելով հաղորդել ազգիս պատանեացը, վասն որոյ և մեք սիրով հաճեցանք ընդունել զայն յօգուտ նոցա :

Լսոնցմէ ի զատ առաւելագոյն փոյթ պիտի տարուի կրօնական յօդուածները աւելցնել, եւ ի մասնաւորի պիտի հրատարակեմք մաղբըպի Րապայի հրէի մը դարձն ու անոր ընտիր աշխատասիրութիւնը, զոր գրած է յապացոյց Քրիստոսի ճշմարիտ որդի Լստուծոյ ըլլալուն, որով քրիստոնեայ առտուածաբաններն իսկ զարմացուցած է :

Լսոնցմէ ի զատ պատրաստուած է նաեւ առանձին յօդուած մի սուրբ Յակովբայ վանաց վերայօք հանդերձ գաղղիական բնագրաւ ի տեղեկութիւն մեր Լէրոպացի յարգոյ բաժանորդաց :

Եւս առթիւ պարոք կը համարիմք ծանուցանել բարեսէր հասարակութեան, որ Ս. Լթողոյս տպարանը իւր Հանդիսին միջոցաւ պատրաստ է սիրով հրատարակելու նաեւ գաղղիական լեզուաւ յօդուածներ գրեալ ի պաշտպանութիւն ազգային եկեղեցւոյն և իրաւանց : Սպան զի Սիօնը իւր Լէրոպացի բաժանորդաց միջոցաւ գիւրութիւն ստացած է Լէ-

րոպայի զանազան կողմերը երթալու, և եթէ, ինչպէս կը փափաքիմք եւ մեք, դաղղիական յօդուածներ եւս ամեն թերթիս մէջ պարունակելու ըլլան, աւելի մեծ համակրութիւն ըստանալիքն իրենք կը հաստատեն. բայց դժբաղդաբար մեր փափաքը կատարուելու համար տակաւին դիւրութիւններ կը պակսին : Թողլով ուրեմն ժամանակին՝ թէ՛ այս և թէ՛ ուրիշ կատարելութիւններ ալ տալու յաջողութիւնը, կը կնքեմք 1866 տարւոյ ամսագրոյս առաջին շրջանը, խնդրելով ազգասէր ընթերցողներէն իրենց համակրութեանը հետ մէկ տեղ նաեւ ներողամտութիւննին շնորհել, ի քաջալերութիւն խմբագրող Ախտիս :

1867 տարւոյ ամսաթերթերը իւրաքանչիւր ամսոյն վերջերը պիտի հրատարակուին :

Նաեւ տարեկան բաժանորդագինը, որ մէկ ու կէս արծաթ մէճիտ և փօստայի վարձքն ալ ընդունողին վերայ էր, այսու ամենայնիւ յարգոյ բաժանորդաց դժուարութիւն չպատճառելու համար, սոյն ներկայ տարւոյս ամբողջ փօստայի վարձքը խըմբագրութեան տեսչութիւնը վճարեց բաւական զոհողութեամբ. վասն որոյ առաջիկայ նոր տարւոյս համար կէս մէճիտ իբրեւ փօստայի վարձ վերագիր ընել արժան և իրաւունք համարեցինք, և կը յուսամք որ արգոյ բաժանորդք առ սէր սուրբ Լթողոյս յօժարութեամբ յանձնառու կը լինին կանխիկ վճարելու տարեկան մէկ ու կէս մէճիտին հետ :



Յաւ էր մեզ արդարեւ գուժատու լինել մեր ընթերցողաց այն պիտի անձի մը անակնկալ մահուան համար, որոյ կեանքը՝ անգիւտ գանձ էր սիրելի ազգիս, և մահն ալ անդարմանելի կորուստ. այն է Պալիեան Վսեմաշուք Կարապետ Միրայն։ Հայ ազգը, և արդի վիճակի Հայ սերունդը զգաց և պիտի զգայ յապագայս, և ցաւօք սրտի պիտի յիշէ միշտ Վսեմաշուք Միրայիս կորուստը, որոյ ձիւքերն և գործքերը մէկ մէկ առաքինութեան տիպարներ էին, եւ իւր վարքը կը համարձակիմք ըսել՝ բարոյական եւ աւետարանական առաքինութեանց գրքոյլ մըն էր, զոր անտարբեր աչօք կարգաց Հայը ի կենդանութեան Հանգուցելոյն, ոյլ զինի մահուան ոսկեդրոշմ պիտի քանդակուին կենդանի տախտակներու վերայ յանմահ յիշատակ Պալիեան ազնուափայլ Վերդաստանին։ Ս'եր և որ եւ իցէ մէկու մը տալիք գովեստները, որ մարդկային շնչոյ արգիւնք են միայն, չունին երբէք արժողութիւն մի այն երանութեան առջեւ, որում արժանացած է հանգուցելոյն երջանիկ հոգին։ Տարապայման վիճ մը՝ զոր բացաւ նա ազգին սրտին մէջ, անգունդ մը՝ զոր իւր բարեպաշտական և ազգասիրական արդիւնքներովը լցուցած էր, ուրիշ կերպով կարելի չէ լեցնել, բայց եթէ այն մեծամեծ ակնկալութիւններով՝ զոր ունիմք ազգովին իւր բարեյիշտպակ և ազնուածնունդ որգւոցը վերայ. որոնք ոչ այնչափ փարթամութեան և աշխարհային վաղանցիկ գանձերուն՝ որչափ իրենց Հօրը աստուածահաճոյ վարուցն ու առաքինութեանցը ժառանգորդ պիտի ըլլան, և այն ժամանակը պիտի ըսէ ներկայ և ապագայ Հայը թէ՛ Պալիեան Կարապետ Միրայն ողջ է և կենդանի է իւր զաւակացը վերայ։ Սուրբ Միւսր, որ զանազան առիթներու մէջ վայելած է լուսահոգւոյն շնորհքները և բարիքը, փութաց կիրակի օր աստուածային պաշտօն և պատարագ մատուցանել իւր հոգւոյն համար։ Ներկայ էին սոյն հոգեւոր և սրտաբուխ հանգիսիս խառնագաւորաց դպրոցի քրտանի չափ սանունքը, որոնք ի պատիւ հանգուցելոյն առաջին անգամ դպրութիւն ըրին սուրբ Յակովբայ մայր եկեղեցւոյն մէջ. և Մեն. Սրբազան Պատրիարք Հայրն ալ առանձին ատենախօսութեամբ Վսեմաշուք Միրային ազգասիրական գործքերն կենդանի նկարագրելով, իւր ցաւակցութիւնը յայանց հրաւիրելով զժողովուրդը ազօթել նորա հոգւոյն համար։